

Lapsekesksest koolist

Eesti kooli hädadest on kirjutatud palju ja põhjalikult. Läbitilkuvad katused, edasilükatud remondid, õpetajate madalad palgad ja liiga suured klassid on teemad, millega keskmine Eesti kool iga päev kokku puutub.

Iga õpetaja unistuseks on töötada õppeasutuses, kus katsed ja testid sõeluvad välja andekaimad ja õpetajal on haruldane võimalus tegelda üksnes edasipüüdlike ja õpihimuliste lastega. Mitte-eliitkool, s.t tavakool sellist luksust endale lubada ei saa. Siin on klassides esindatud kogu ühiskonna läbilõige, alates andekatest ja hakkajatest kuni mahajääjate ja probleemsete lasteni.

Eriti terav on murdeealis-

te poiste probleem. Nendega peavad õpetajad sageli töötama individuaalselt, kandes endast usku ja veendumust, et ei saa olla lootusetuid juhtumeid. Lihtsam oleks muidugi n-ö poiste deporteerimine (Jaak Hohensee määratlus Eesti Ekspressis), mis tähendab seda, kui kool püüab probleemsetest noorukitest iga hinnaga lahti saada.

Seda enam tuleb hinnata neid koole ja pedagooge, kes on säilitanud lapse ning isiksusekeskse lähenemise, kus raskusi, stressi ja pinget trotsides püütakse jõuda iga õpilaseni. Usun, et niisuguseid koole ei olegi nii vähe. Tean aga kindlalt, et üks nendest on Rahumäe põhikool.

Mall Hellam,
lapsevanem